

Kristus poimenuje, da ostajamo povezani
25. nedeljam med letom
– 19. 9. 2021
1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. Naredim znamenje križa in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Kako hitro pride tekmovalnost med nas! Jezus, ti nas spomniš, da je zdaj čas za povezanost. Bolj kot smo človeški, bolj delujemo po Božji volji – kot otroci, ki najprej iščejo odnos. Gospod, vodi moj korak, da bom gojil tega otroka v sebi, da bom lahko živel kot kristjan, ki si upa pogledati v obraz, poimenovati stvari in živeti življenje, ki nagovarja.

Prosim za milost, da bi zmoget in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 9, 30-37

30 Šli so od tam in prepotovali Galilejo, vendar ni želel, da bi kdo to izvedel. 31 Učil je namreč svoje učence in jim govoril: »Sin človekov bo izročen v človeške roke in ga bodo umorili, ko pa bo umorjen, bo po treh dneh vstal.« 32 Oni niso razumeli te besede, vendar so se ga bali vprašati.

33 Prišli so v Kafarnáum. Ko je bil v hiši, jih je vprašal: »O čem ste se menili med potjo?« 34 Oni pa so molčali, kajti med potjo so razpravljali med seboj, kateri izmed njih je največji. 35 Tedaj je sédel, poklical dvanajstere in jim rekel: »Če kdo hoče biti prvi, naj bo izmed vseh zadnji in vsem služabnik.« 36 In vzel je otroka, ga postavil mednje, ga objel in jim rekel: 37 »Kdor sprejme enega takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, ne sprejme mene, temveč tistega, ki me je poslal.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Opazujem Jezusa, kako nagovarja učence, in njegovo držo ob tem.
- Kristus vznemirja, ker stvari predstavi take, kot so. Kaj mi želi predstaviti in poimenovati v mojem življenju?
- Moč je v tem, da spustimo in služimo. Kje sem povabljen, da to zaživim?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Jezus je hodil po Galileji, vendar ni želel, da bi ljudje to vedeli, saj je hotel imeti čas za oblikovanje svojih učencev. Pri tem je uporabljal Sveto pismo, predvsem prerokbe. Govoril jim je o "Sinu človekovem", ki bo moral trpeti. Učenci so ga poslušali, vendar niso razumeli. Niso pa zahtevali razlage. Morda so se bali pokazati svoje neznanje ali pa jih je bilo strah soočiti se z napovedanim trpljenjem!

Ko so se vrnili domov, jih je Jezus vprašal: O čem ste se prepirali na poti? Niso odgovorili. To je bil molk tistih, ki so se počutili krive, ker so se prepirali, kdo od njih je največji. "Kvas" tekmovalnosti in prestiža, ki je bil značilen za družbo rimskega imperija, se je pretihotapil tudi v to majhno skupnost, ki je bila šele v svojih

začetkih! Tu vidimo nasprotje! Medtem ko je Jezus razlagal, da je Mesija služabnik, so oni razmišljali, kdo od njih je največji. Jezus se spušča, medtem ko se oni poskušajo povzpeti!

Jezus je povsem jasen. Če hoče kdo biti prvi, mora postati zadnji in služabnik vseh! Moč ni v tem, da bi se povzpeli ali vladali, ampak da bi se spustili in služili. To je Jezus najbolj poudarjal in potrjeval s svojim življenjem in delovanjem ([Mr 10, 45](#); [Mt 20, 28](#); [Jn 13, 1-16](#)).

Vzel je majhnega otroka in ga postavil med učence. Vse je obrnil na glavo. Poistovetil se je z otroki. Kdor sprejme malčke v njegovem imenu, sprejme Boga samega!

Ko se je Jezus svojim učencem predstavil kot Sin človekov, je prevzel poslanstvo, ki je poslanstvo celotnega Božjega ljudstva, za svoje. To je, kot da bi njim in nam govoril: "Hodite za menoj! To poslanstvo ni samo moje, ampak vseh nas, mene in vas! Skupaj izpolnimo poslanstvo, ki nam ga je zaupal Bog Oče: zgradimo kraljestvo njegovih sanj!"

Delajmo torej to, kar je Jezus delal in živel vse svoje življenje, predvsem pa zadnja tri leta. Papež Leon Veliki je govoril: "Jezus je bil tako človeški, kot je lahko človeški samo Bog!" Bolj ko je človek človeški, bolj Božji postaja. Vse, kar dela ljudi manj človeške, ni od Boga.

"Hoditi za" je bil izraz takratnega izobraževalnega sistema. Uporabljal se je za označevanje odnosa med učencem in učiteljem. Učenci "so hodili za" učiteljem in z njim ves čas živeli. V tem triletnem obdobju "skupnega življenja" so prejeli svojo formacijo. Ta pri hoji za Jezusom ni bila le posredovanje nekaterih verskih resnic, ampak predvsem posredovanje nove izkušnje Boga in življenja, ki ga je izžareval. Sama skupnost, ki je rasla okoli njega, je bila izraz te nove izkušnje. Vodila jih je k drugačnemu pogledu na stvari, k drugačni drži do ljudi in stvarstva. V njih je ustvarila novo zavest o poslanstvu in spoštovanju samega sebe in drugih. Zaradi nje so se postavili na stran izključenih in postali pričevalci vesele vesti. Taka naj bi bila tudi naša drža, če hodimo za Učiteljem.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – tiho bivanje z Bogom

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Hvala ti, Kristus, da me spomniš na otroke in vabiš, da bi bil kot oni – vedno iskal odnose, sprejemal in dajal ljubezen.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali refleksija. To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

